

תמיד עיני ה'

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למוזנות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חדש בחדשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים להנביט, שער התפילה פרק ה')

**ב"ה – ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א – גליון 93 – ד תמוז תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה

ספר ליקוטי מוהר"ן - מהדורא תנינא - תורה ח

י. וכשיהיה חדוש העולם לעתיד, אז יתנהג העולם על-ידי נפלאות, הינו על-ידי השגחה לבד שהיא בחינת נפלאות, שלא בדרך הטבע כי חדוש העולם לעתיד הוא בבחינת ארץ-ישראל, כי עקר ארץ-ישראל הוא על-ידי בחינת (תהלים קי"א): "בח מעשיו הגיד לעמו" וכו' כמו שפרש רש"י על פסוק: "בראשית ברא אלקים-את השמים ואת הארץ", ופרש רש"י: 'שבשביל זה פתח בבראשית, משום "בח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים", כדי שלא יאמרו האמות העולם: לסטים-אתם וכו', על-פן פתח בבראשית, כי הוא יתברך בראה וכו' נמצא שעקר ארץ-ישראל הוא על-ידי 'בח מעשיו', על-ידי שיודעין שהשם יתברך ברא את העולם לעתיד יחדש הקדוש-ברוך-הוא את כל העולם כלו בבחינה זו של ארץ-ישראל, כי אז יתגלה שהשם יתברך ברא הכל, ואז יחדש כל העולם כלו בבחינת ארץ-ישראל ועקר קדשת ארץ-ישראל הוא, ששם הוא השגחתו יתברך תמיד, בבחינת (דברים י"א): "תמיד עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה"; ולעתיד, שיחדש את כל העולם כלו בבחינת ארץ-ישראל כנ"ל, אז יתנהג כל העולם כלו על-ידי השגחה לבד, כמו ארץ-ישראל, ואז יתבטל הטבע לגמרי, ויתנהג העולם על-ידי השגחה לבד, שהוא בחינת נפלאות, שלא בדרך הטבע ואז יתער שיר חדש, בחינת (תהלים צ"ח): "שירו לה' שיר חדש, כי נפלאות עשה"; הינו השיר שיתער לעתיד, שהוא נגון של השגחה, בחינת נפלאות, כי אז יתנהג העולם על-ידי השגחה ונפלאות כפי יש נגון של בחינת דרך הטבע, וזה בחינת (שם י"ט): "השמים מספרים כבוד אל, ומעשי ידיו מגיד הרקיע", שהוא בחינת הנגון והשיר של דרך הטבע, של תכונות השמים הינו בחינת השירים ותשבחות שמשבחין להשם יתברך על ההנהגה של עכשו, שמנהיג העולם בדרך הטבע אבל לעתיד יתער שיר חדש

של בחינת נפלאות, בחינת השגחה, כי אז יהיה ההנהגה על-ידי השגחה לבד ושיר החדש הזה שיתער לעתיד, הוא בחינת שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע, שעולה ע"ב, בחינת חסד, שעל-ידו יהיה חדוש העולם לעתיד, בחינת: "עולם חסד יבנה" ושיר הזה הוא בחינת קול הנ"ל, שהוא משקה את הגן, שעל-ידי קול הזה יכולין להוכיח, בבחינת: "הרם כשפר קולך והגד" וכו', כנ"ל למצא שעל-ידי תפלה זוכין לבחינות הנ"ל, שעל-ידי זה באין לבחינות קול הנ"ל, שעל-ידי זה יכולין להוכיח כנ"ל כי על-ידי תפלה הנ"ל נעשין גרים, ונתגלה הכבוד, ועל-ידי זה נתפשט הנבואה ועל-ידי נבואה זוכין לאמונה, ועל-ידי אמונה יהיה חדוש העולם לעתיד וחדוש העולם הוא בבחינת ארץ-ישראל, הינו בבחינת השגחה כמו ארץ-ישראל, ואז יתער השיר של השגחה ונפלאות, ושיר הזה הוא בחינות קול הנ"ל:

וזה בחינת: "וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה, ויט שכמו לסבל, ויהי למס עבד" (בראשית מ"ט) מנחה-זה בחינת נבואה, כמו שכתוב בברוך בן נריה (ירמיה מ"ה): "ומנוחה לא מצאתי"-זו נבואה, כמו שדרשו רבותינו, זכרונם לברכה (מכילתא פרשת בא והובא בפרש"י שם) ואת הארץ-הינו ארץ-ישראל ויט שכמו לסבל-זה בחינת נגון, בחינת שיר חדש הנ"ל, בחינת: "בכתף ישאו" ודרשו רבותינו, זכרונם לברכה (ערכין יא): 'אין ישאו אלא לשון שירה, שנאמר: "שאו זמרה ותנו תף"; ועל-ידי הנגון, בחינת שיר חדש, על-ידי זה נתתקן הריח כנ"ל, שהוא בחינת משיח, בחינת (איכה ד): "רוח אפינו משיח ה" ויהי למס עובד-זה בחינת משיח, כמו שכתוב (רות ד): "ברוך ה' אשר לא השפית לך גאל וכו' ותקראנה שמו עובד" למס-בחינת מסמוס, שממסמסין בדבר שיש לו ריח, כדי שיהיה הריח נודף כי על-ידי בחינות הנ"ל נתתקן הריח שהוא בחינת משיח כנ"ל:

יא. וזה בחינת ראש-השנה, כי בראש-השנה אז התפלה בבחינת דין ומשפט, כי "המשפט לאלקים הוא" (דברים א), ועל-ידי זה מוציאים כל החיות של הסטרא-אחרא, שינק מדעת ומתפלות ישראל (תהלים פ"א): "כי חק לישראל הוא, משפט לאלקי יעקב" חק לשנא דמזונא, כמו שדרשו רבותינו, זכרונם לברכה על פסוק זה (ביצה טז), הינו שמוציאים כל המזון והחיות מהסטרא-אחרא, כי הוא מכרח להוציא ולהקיא הכל על-ידי בחינת 'משפט לאלקי יעקב', הינו על-ידי התפלה שהיא בבחינת דין ומשפט, שהיא בבחינת מטה עז, שעל-ידי זה הוא מקיא כל הקדשה, שבלע מן הדעת ומתפלות ישראל כנ"ל וזה בחינת תשרי, בחינת: "אתה פוררת בעזר ים, שברת ראשי תנינים על המים" (תהלים ע"ד), ים שברת ראשי תנינים-ראשי-תבות הוא צרוף תשרי ואז, כשמחזיר קדשת הדעת שבלע, אז הדעת והמח בשלמות וזהו בחינת ראש-השנה; ראש דיקא, בחינת תקון הראש והמח על-ידי מטה עז הנ"ל וכשמוציאים מהסטרא-אחרא מה שבלע, אז מוציאים גם עצמות חיותו, שהוא בחינת גרים (שמות כ"ג): "ואתם ידעתם

את נפש הגר פי גרים הייתם" וכו'—סופי-תבות תשרי ועל- ידי גרים נתגלה הכבוד, ונתפשט הנבואה, ונתתקן האמונה הקדושה, ונתבטל אמונות כזביות וזה בחינת תקיעה, תרועה, שברים תקיעה זה בחינת התגלות הכבוד, בבחינת (ישעיה כ"ב): "ותקעתו יתר במקום נאמן והיה לכסא כבוד" תרועה זה בחינת רוח-נבואה, בבחינת (במדבר כ"ג): "ה' אלקיו עמו ותרועת מלך בו", ותרגומו: 'ושכינת מלכיהון בהון': הינו השראת השכינה, בחינת נבואה שברים זה בחינת בטול אמונות כזביות, בבחינת (שמות כ"ג): "שבר תשבר מצבתיהם", (כמובא בתקון י"ח ובתקון כ"א), הינו בחינת בטול אמונות כזביות ותקון האמונה הקדושה, בחינת (תהלים קמ"ה): "עיני כל אליך ישברו" וזה בחינת תשרי(ראש-השנה י:), וחדוש העולם יהיה בבחינת ארץ-ישראל, בחינת השגחה, וזה בחינת ראש-השנה, בבחינת: "תמיד עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה" וכו' ואז יתער שיר חדש כנ"ל, וזה בחינת תשרי, בבחינת (שיר-השירים ד): "תבואי תשורי מראש אמנה":

"תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה", בחינת הרוח של כנפי ראה השגחה, בחינת ארץ ישראל, וזה בחינת הראה, בבחינת מה שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (חלין מט): 'למה נקרא שמה ראה שמאירת את העינים'—זה בחינת: "תמיד עיני ה' אלקיך בה" וכו', הנאמר בארץ-ישראל, שהוא בחינת השגחה כנ"ל לנגון ושיר חדש הנ"ל בבחינת הראה, זה בחינת: "קרא בגרון אל תחשך, בשפר הרם קולך" והגרון הוא הראה כנ"ל, ושם הוא בחינת הנגון כנ"ל, שהוא בחינת בשפר וכו' כנ"ל לתקון הריח והיראה, שהוא מזונא דנשמטא, שנתתקן על-ידי כל בחינות הנ"ל, הוא בבחינת הראה, פי צרוף הראה הוא סופי-תבות: ה' רעי לא אחסר (תהלים כ"ג) "ה' רעי לא אחסר", זה בחינת מזונא דנשמטא, וזהו: 'לא אחסר'— בחינת (שם לד): "כי אין מחסור ליראיו", הינו בחינת יראה, שהיא בחינת ריח, שהוא מזונא דנשמטא כנ"ל:

והארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים

 ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה